

то си отечество. Мы изучихмы първѣ-тъ и вторѣ-тъ чясть на Францускѣ-тъ Грамматикѣ. Иванъ Стояновъ остави взаимно-то училище. Днешній девятнадесятый вѣкъ изискува просвѣщени и образовани мѣжи. Синовна-та почестъ е голѣма веселба за родители-ты. Тригодишна-та война трая до ланскый миръ.

56.—*Кои сѣ общи свойства на прилагателны-ты имена?*

Общи свойства на прилагателны-ты имена сѣ: *родъ, число падежь, окончаніе и степенъ отъ сравненіе.*

57.—*Прилагателны-ты какъ сѣ съгласувать съ съществителны-ты имена?*

Всяко прилагателно имя сѣ съгласува съ съществително-то, при кое-то е пригнато, по родъ, число и падежь. Н. пр: *старъ мѣжъ, старъ жєжъ, стары дѣца.* Тукъ *старъ* е родъ мѣж. число ед. падежь и., защото *мѣжъ* е родъ мѣж. чис. ед. пад. им.; *старъ* е родъ ж. ч. ед. падежь вин., защото *жєжъ* е родъ жен. ч. ед. падежь вин.; *стары* е родъ срѣд. число мн. падежь им., защото